

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM, Gyldendal, 1971), s. 157. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952570154144/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

Fryd dig med mig, kæreste S*! Jeg har i Dag pludselig baade Sundhed, og Venner, og Penge, og kan, naar jeg vil, tiltræde min Reise.

Hvor det eene Held nedstrømte paa det andet! Saaledes følger Dagskieret paa Tusmørket, Morgenrøden paa Dagskieret – og Solen paa Morgenrøden! Ingen Lykke kommer allene.

Een Post har bragt mig et Brev fra dig – en anden Herr B** tilbage fra Rusland til sin længselfulde Kones Favn. M**s Blodspyning har ophørt – *Marcard* har næsten lovet ham sikker Redning af en Reise mod Syden – og mig af en Vandring mellem Alperne – Haab om Helbredelse er mig allerede Sundhed! Herr B** har tilbudt sig selv at paatage sig mine faa Finanzers Bestyrelse i deres afdøde Ministers Sted, og allerede forstrakt mig saa meget, som jeg bruger til paa hin Side Basel.

Nu har Biergene skønnere Former, Dalen et blidere Udseende; nu vrimer Alleen af venlige Brødre og Søstre – *Kotzebue* selv er bleven mig mindre ubehagelig. [...]

S** havde for længe siden ytret det Ønske at reise med M** og mig i det mindste til *Basel*. Han havde løsrevet sig fra alle Baand, og var frie, som vi, som Fuglen i Luften. Mand af Kundskaber, Smag, og (det vigtigste) hiertelig Retskaffenhed, var han snart bleven vor fælles Ven – vi modtoges altsaa med Fornøjelse hans Forslag, uagtet M**s lette engelske Vogn kun havde Plads for to Personer. Men Vognmageren har ikke gjort Regning paa Hierterummet, tænkte vi – tre Venner sidde *magelig* der, hvor to Bekjendtere sidde *tilpas* og to Fiender *utaalig* slet. Paa en Spadseregang kom vi overens om Maaden at reise, og dele med hinanden Reisens Vedkommende paa, fastsatte vor Plan, og bestemte vore Love. „Den første Betingelse,“ sagde jeg til Greven, „under hvilken jeg allene tiltræder denne treenige Reise, er Afskaffelsen af Adelsnavnet og Grevetitelen. Først, fordi dette Snurrepiberie er for *kostbart* – da ingen af os kan eller vil reise, som man fordrer det af Grever – for det andet, fordi det er *tvungent* – da Grevers større Herlighed altid er forbunden med mindre Frihed – for det tredie, fordi det er *adeligt*, og, saa meget jeg for Resten agter og elsker adskillige adelige Ædle, er mig dog Adelskab overhovedet ...“